

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

Appendix Secvnda. De Acca Episcopo Haugulstadensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

Obseruandum diligenter (cuius inaduertentia aliquos in errores coniecit) aliam esse Insulã Farne, aliam Lindisfarne, sicut distinguunt eam Beda lib. 5. cap. 1. & Polidorus Virgilius lib. 4. hiltoriæ Anglorum. Item aliam esse Prouinciam & Episcopatum Lindisfarorum, & Lindisfarnensium iuxta eundem Bedam lib. 4. cap. 12. & lib. 5. cap. ultimo; vbi vtriq̃ue diuersi Episcopi enumerantur.

APPENDIX SECVNDA.

De Acca Episcopo Haugulstadenſi.

CCam viuum suis coloribus ex Beda dedimus.

Mortuum anno 740. postquam viginti quatuorannis infulas gessisset, tradunt Chronica Anglicana. Hic oritur difficultas, quomodo si anno 740. obierit, tantum numerentur 24. anni gesti Episcopatus, cum anno 709 fuerit factus Episcopus: ab anno autem 709. vsque 740. excurrant ad minimũ anni 30; triginta ergo annis Episcopatum rexit. Resp. Ne quenquam peccati condemnemus, conciliari hæc possunt, scilicet, terram deseruisse anno 740, & dictos viginti quatuor annos Infularum solum comprehendere & æquare annos quibus actu Haugulstaldensem Cathedram rexit, reliquos vsque ad 30, esse eos quibus ab Episcopatu suo fugatus exul vixit, ideoque fileri. Deturbatum ab Ecclesia fuisse ex Anglicis Chroni-
is accepit Malmesburiensis supra, expulsamque post obitum Bedæ triennio, incertum an regressum, vide etiam

Altera difficultas occurrit. Hector Boetius lib. 9. rerum
Scoticarum scribit Accam Episcopum Candidae Casae; &
quidem de nostro Acca Haugulstaldensi eum intelligit
non nemo scriptor. Contra, Omnes Historici Angliae
Accam agnoscunt solum Episcopum Haugulstaldensem,
non Candidae Casae, nec ullus eorum inter Episcopos Can-
didae Casae aliquem Accam nominat. Quid agemus? Reus-
ne erit Hector? non hoc fiat praeproperè. Dici potest Ac-
cam Hectoris esse alium ab Acca nostro; facile enim est
eiusdem nominis diuersos reperire. Quod verò Historici
Angli nullum Accam in Candida Casa recenseant, non
mirum, cum solum recenseant Episcopos quos habuit
Candida Casa, postquam prorsus dignitate Episcopali pri-
uata, nouiter est pristino honori restituta; quod contigit
non longè ab anno 730. dato illi Episcopo Plechelmo, à
quo solo Angli Catalogum Episcoporum Candidae Casae
ordiuntur, cum tamen tam ex Hectore, quàm Alcuino, cuius
Epistolae ad fratres Candidae Casae fragmenta profert Mal-
mesburiensis supra in iisdem Episcopis, constet, Sanctum
Nimam siue Nimianum ibi primum Euangelium prædi-
casse & Episcopum fuisse. Quid vetat & nos addere aliquem
Accam successorem? sicut Harpsfeldius ibidem com-
memorat quendam Eubertum ad annum 698. Si hoc non
arrideat, & placeat Accam Hectoris & nostrum in vnum
eundemque copulare, Secundo, dic Accam Haugulstal-
densem è diocesi sua profugum in Candidam Casam se
recepisse, ibidem munera Sacerdotalia & Episcopalia ex-
ercuisse, ideoque loci titulum Episcopalem meruisse,
quamuis propriè isti loco non fuerit ordinatus Antistes.
Sic Sanctus Swibertus Werdenfis audit Episcopus, San-
ctus Wilfridus exul, Merciorum. His contentus maneo do-
nec

nec quid certius elucescat.

De translatione corporis S. Accę, de signis sanctitatis post mortem, consule Rogerium Houeden priore parte Annalium in principio, Molanum in natalibus SS. Belgij, Harpsfeldium sæculo octauo cap. 22.

DISSERTATIO XXXII.

De duobus Ewaldis.

Hi eodem velo portum Wiltaburgensem subierunt secundum textum Marcellinianum eiusque sequaces. Reclamat verò Beda lib. 5 cap. 11. qui postquam enarrasset emissionem, profectioem duodecim (Willibrordi & sociorum) in Frisiam, eorum diuergium ad Pipinum, remissionem in Frisiam, subiungit; *Horum* (Willibrordi, scilicet, sociorumque) *secuti exempla duo quidam Presbyteri de natione Anglorum, qui in Hiberniam multo tempore pro aternâ patria exulauerant, venerunt in prouinciam antiquorum Saxonum si forte aliquos ibidem predicando Christo acquirere possent: vterq; vocabatur Ewaldus.* Hic separatim & distinctim numerantur à Willibrordo eiusque sodalibus, separata etiam eorum profectio, vt & actus: secuti narrantur exemplum Willibrordi eiusque sociorum; non ergo fuerunt inter illos duodecim, fuerunt præter illos, post illos venerunt attracti eorum præuio exemplo. Secundo, Venerunt in prouinciam antiquorum Saxonum id est Westphaliam, non Frisiam quò alij venerunt. Aliam prouinciam, aliud iter elegerunt. Nec apud Bedam in eorum actis aliquod vestigium communicationis cum Willibrordo apparet. Ter